

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4166/20
16.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа у парници тужиоца АА из .., против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Ивана Вулићевић, адвокат из Београда, ул.Маричка бр.32/7 и Мирјана Луковић, адвокат из Београда, ул.Његошева бр.7, ради утврђења права својине, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П 879/19 од 4.3.2020. године, након главне и јавне расправе одржане пред другостепеним судом дана 16.5.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П 879/19 од 4.3.2020. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди према туженом да је стекао право својине са 1/2 сувласничког дела на кп.број ..., пашњак друге класе, у укупној површини од 0.09,83 ха, уписане у лист непокретности број ... КО ..., и то на делу те парцеле у површини од 171 м², и то на североисточном делу наведене парцеле до кп.бр.... у дужини од 11,77 м, на северозападу до кп.бр... КО ... (старог премера), у ширини од 14,03 м, југозападу до остатка кп.бр..., и то у дужини од 11,81 м, и у југоисточном делу према кп.бр... у ширини од 15,07 м (а све према скици вештака геометра Миодрага Степића од 05.06.2018. године), што би тужени био дужан признати и трпети да се тужилац упише као сувласник на напред наведеном делу парцеле по издвајању наведеног дела, а у противном да ова пресуда служи као подобна исправа за упис права сусвојине од 1/2 на предметном делу парцеле.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац АА да туженом ББ на име трошкова целокупног парничног поступка исплати износ од 135.200,00 динара са

законском затезном каматом, почев од дана извршности пресуде, па до коначне исплате у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено према туженом да је стекао право својине са 1/2 сувласничког дела на кп.број ..., пашњак друге класе, у укупној површини од 0.09,83 ха, уписане у лист непокретности број ... КО ..., и то на делу те парцеле у површини од 171 м², и то на североисточном делу наведене парцеле до кп.бр... у дужини од 11,77 м, на северозападу до кп.бр... КО ... (старог премера), у ширини од 14,03 м, југозападу до остатка кп.бр..., и то у дужини од 11,81 м, и у југоисточном делу према кп.бр... у ширини од 15,07 м (а све према скици вештака геометра Миодрага Степића од 05.06.2018. године), што је тужени дужан признати и трпети да се тужилац упише као сувласник на напред наведеном делу парцеле по издвајању наведеног дела, а у противном ова пресуда ће служити као подобна исправа за упис права сусвојине од 1/2 на предметном делу парцеле. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 83.300,00 динара.

Против наведене пресуде благовремену жалбу је изјавио тужени из свих разлога предвиђених одредбом члана 373 став 1 ЗПП. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражио.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 386 Закона о парничном поступку – ЗПП (Сл. Гласник РС 72/11 са каснијим изменама и допунама), те је оценио да је на основу члана 383 став 4 ЗПП нужно заказати расправу пред другостепеним судом, јер је првостепена пресуда већ једанпут била укинута, а приликом доношења побијане пресуде је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 1 у вези са чланом 3 став 1 ЗПП и члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП.

Имајући у виду наводе жалбе, Апелациони суд је прочитао све доказе који су изведени пред првостепеним судом, те је након оцене свих доказа у складу са одредбом члана 8 ЗПП утврдио да су тужилац и тужени сувласници на кп.бр... КО ... на којој имају саграђене породичне стамбене зграде. Ради доласка до ове непокретности они користе од јавног пута у ул.... означеног као кп.бр... КО ... пролаз преко кп.бр... КО ... и дела предметне парцеле ... КО ... која је у власништву туженог. Између парничних странака је дошло до размирица због коришћења дела кп.бр... КО ... и по наводима тужиоца, исти је тада установио да је приликом обнове земљишних књига грешком дошло до укњижбе на парцели ... КО ... у корист туженог ББ имајући у виду да је спорни део наведене непокретности њему поклонио уговором о поклону Ов.бр.951/73 од 18.10.1973. године пок.деда ВВ, по коме је поклонодавац поклонио поклонопримцу

кат.парцелу ... њива "...", површине 0.38,13 ха; к.п.бр... виноград, површине 0.16.21 ха и 1/2 идеалног дела к.п.бр..., пут чија је цела површина 0.03.93 ха, све уписано у ЗКУЛ бр.... КО ... Тужени је кп.бр... наследио од свог оца ГГ решењем О.бр.2864/12 од 09.10.2012. године који је исту добио на поклон од свог оца, сада пок.ВВ (деда туженог ББ) по основу уговора о поклону Ов.бр.952/73 од 18.10.1973. године, по коме је поклонодавац поклонио поклонопримцу кат.парцелу бр... њива "...", површине 0.40.17 ха; к.п.бр.2915/1 виноград "...", површине 0.15.51 ха и 1/2 идеалног дела к.п.бр..., службени пут који је цео површине 0.03,93 ха, све уписано у ЗКУЛ бр.... КО ... Из преписа листа непокретности број ... КО ... утврђено је да је власник кп.бр... тужени. Из налаза и мишљења вештака геометра произилази да спорни део кп.бр... одговара уговору о поклону који је тужилац закључио са својим дедом ВВ јер је парцела новог стања ... формирана од делова парцела ... и ...старог премера. Даље је утврђено да је кп.бр... формирана од делова кп.бр... (поклоњена оцу туженог), ... (поклоњена тужиоцу) и ... (поклоњена по 1/2 идеална дела тужиоцу и оцу туженог) старог премера. Увидом у записник сачињен у поступку обнове земљишних књига од 22.10.1985. године, утврђено је да је ВВ вршио отуђивање својих непокретности од 1969. до 1973. године, односно поклањао их ГГ и АА, да их је суд поучио да изјаве приговор на изложене парцеле. Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиоца, применом члана 20 став 1 Закона о основама својинско-правних односа, оценивши да парцеле старог премера бр... и ..., које је сада пок.ВВ поклонио свом унуку, овде тужиоцу, у свему по скици вештака геометра одговарају предметној кат.парцели новог премера бр..., а да кат.парцела старог премера бр..., коју је сада пок.ВВ поклонио оцу туженог, сада пок.ГГ, по скици лица места не одговара и не улази у састав предметне парцеле новог премера бр..., те је првостепени суд закључио да је тужилац на основу пуноважног предметног уговора о поклону од 18.10.1973. године Ов бр.951/73, постао власник, односно сувласник спорног дела кат.парцеле ... Такође је првостепени суд закључио да тужилац не тражи и сувласништво и власништво на реалном делу предметне кат.парцеле ..., да исти тражи само сувласништво на делу предметне парцеле која ће се издвојити у посебну парцелу, те ће на тај начин тужилац бити сувласник на тој посебно издвојеној парцели.

Међутим, оваква одлука првостепеног суда не може се прихватити као правилна, будући да је изрека пресуде неразумљива, противречи сама себи и разлозима пресуде, у пресуди нису наведени разлози о битним чињеницама, а они који су наведени нису разумљиви, чиме је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, нашта се основано жалбом туженог указује. Осим тога, првостепени суд није правилно применио материјално право и то одредбе члана 51 – 56 Закона о премеру и катастру земљишта. Стога је првостепена пресуда укинута на основу овлашћења из члана 387 став 1 тачка 6 ЗПП.

Закон о премеру и катастру земљишта (“Сл.гласник СРС” бр.11/76, 27/77, 21/78 и 24/84), прописује да подаци премера сваке катастарске општине о површинама: културама, корисницима земљишта, као и подаци о катастарском класирању земљишта, излажу се на јавни увид на подручју катастарске општине (члан 51). Комисија за излагање је дужна да писмено позове кориснике земљишта и да сваком кориснику, који се одазвао позиву, саопшти за његово земљиште, усмено и писмено, податке утврђене премером и катастарским класирањем земљишта. Уредно позваном кориснику, који се није одазвао позиву, Комисија ће за његово земљиште, писменим путем доставити податке утврђене премером и катастарским класирањем земљишта (члан 54). На податке премера заинтересовано лице може ставити приговор у року од 8 дана од дана када су му ти подаци саопштени. Комисија је дужна да размотри приговор и ако нађе да је основан, извршиће одговарајућу промену података утврђену премером. Извршене промене потврђује подносилац приговора својим потписом на пописном листу података утврђеног премером. Ако Комисија не уважи приговор, дужна је подносиоцу приговора издати решење о одбијању приговора (члан 55), а чланом 56 истог закона прописано је да на податке катастарског класирања земљишта и на решење о одбијању приговора може се изјавити жалба, по којој решава надлежни орган међуопштинске регионалне заједнице.

Одредбама чланова 69 и 71 Закона о земљишним књигама (“Сл.новине Краљевине Југославије” бр.146/30 и 281/31), који је био на снази у време наведеног уписа 1985. године, предвиђени су рокови у којима се може тражити брисање уписа, те је чланом 71 овог закона прописано да рок у коме се може тражити брисање уписа износи 3 године од дана уписа.

Наиме, из стања у списима произлази да је на записнику бр.2853, састављеног дана 22.10.1985. године у поступку обнове земљишних књига, констатовано је да је дошло до формирања нове парцеле бр.... (тада површине 1000 м², сада уписане површине 983 м²), ком излагању су приступили тужилац лично и отац туженог, сада пок.ГГ, те су исти истакли да је сада пок.ВВ, деда тужиочев и отац ГГ, у периоду од 1969. до 1973. године, отуђивао непокретности, тако што их је истима поклонио овереним уговорима о поклону, па су исти упућени да изјаве приговор на изложене парцеле од стране геодетске управе.

Тужилац никада није изјавио приговор, нити жалбу, нити је водио управни поступак везано за формирање нове парцеле, овде спорне ..., формиране од делова кат.парцеле ..., ... (поклоњене од стране деде ВВ тужиоцу) и дела кат.парцеле ... (поклоњене оцу туженог, ГГ). Како је тужилац овај записник о излагању потписао без приговора, земљишно-књижни суд је након тога донео решење о дозволи укњижбе на овој непокретности у корист сада пок.оца туженог ГГ, чији је наследник овде тужени по решењу од 09.10.2012. године.

По оцени Апелационог суда, тужени је право својине на спорној кат.парцели ..., осим правно ваљаног уписа у земљишне књиге од 22.10.1985. године, стекао и по основу одржаја, с обзиром да је исти савестан и законит држалац предметне кат.парцеле сво време од уписа, што тужилац није спорио, а и што је увиђајем суда на лицу места утврђено, да се на овој парцели налазе његове пољопривредне машине.

Тужени је савестан и законит држалац предметне кат.парцеле ... у смислу члана 28 став 3 Закона о основама својинскоправних односа. Законита државина туженог проистиче из решења земљишно-књижног суда од 22.10.1985. године, као и савесност, јер је тужени као држалац, оправдано веровао да је власник, а несметани посед у трајању преко 10 година доказује оправданост таквог уверења. Институт одржаја се и заснива на идеји вршења права својине од стране власника, због чега је одржај установа у општем интересу, јер се претварањем фактичког стања у правно, остварује друштвена потреба за извесношћу у правним односима. Савесна државина се претпоставља, па онај ко тврди другачије мора то и да докаже, међутим, тужилац на околности другачијег стања, није предложио доказе. Према правилима о одржају савестан је онај држалац непокретности који оправдано верује да је власник, јер сматра да постоји законит и правни основ за стицање својине на непокретности коју држи, а није знао, нити је према околностима случаја могао знати да ствар коју држи није његова.

Апелациони суд је приликом одлучивања имао у виду да је тужилац тужбом тражио право својине са 1/2 сувласничког дела на к.п.бр... која има укупну површину 0.09,83 ха и то на описаном реалном делу ове непокретности у површини од 171 м², што изреку чини неразумљивом и неподобном за извршење, јер се својина може стећи или на идеалном, или на реалном делу непокретности, а половина од 0.09.83 ха није 171 м², али у овој фази поступка тужба тужиоца се не може одбацити као неуредна. Како је овај суд, као претходно питање, нашао да је тужени као законити и савесни стицалац предметне непокретности поред већ правноваљаног уписа у јавне књиге, који упис тужилац није оспорио, иако је приликом излагања и јавног увида, био поучен да исто учини, уколико је сматрао да постоји несагласност између правног и фактичког стања, и одржајем стекао право својине на истој, то није посебно образлагао наводе тужиоца да је по основу уговора о поклону од 25.09.1973. године, закљученим између ВВ (деде тужиоца), као поклонодавца и овде тужиоца, као поклонопримца, стекао право својине на 1/2 дела, односно управо на описаном реалном делу, налазећи да је без утицаја на другачију одлуку овог суда.

С обзиром да је Апелациони суд усвојио жалбу туженог, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака, то је одлучивао и о трошковима целог поступка у смислу одредбе члана 165 став 2 ЗПП, имајући у виду да је раније донета пресуда у овој правној ствари већ једном била укинута, а с обзиром на

постигнути успех странака у спору. Туженом су досуђени опредељени трошкови и то на име трошкова за састав одговора на тужбу и 2 образложена поднеска у износима од по 6.000,00 динара, заступање на 7 одржаних рочишта у износима од по 7.500,00 динара, на име састава жалбе од 30.11.2018. године износ од 12.000,00 динара, судске таксе на одговор на тужбу у износу од 950,00 динара, као и трошкови другостепеног поступка и то на име састава жалбе износ од 27.000,00 динара, заступање на једном одржаном рочишту износ од 13.500,00 динара, приступ на једно неодржано рочиште у износу од 11.250,00 динара, те су трошкови целог поступка досуђени туженом у укупном износу од 135.200,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, па до исплате, а све применом одредбе члана 153, 154 и 163 ЗПП, у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, важећој у време доношења одлуке о трошковима поступка и опредељењу туженог на записнику о главној расправи од 16.05.2024. године, као и Таксене тарифе важећој у време настанка таксене обавезе.

Са свега изложеног, применом члана 387 став 1 тачка 6 ЗПП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић